جمعه 27 بهمن 1396 - 00:32

روز شمار تاريخ

جمعه27بهمن1396-29جمادی الاول 1439-16فوریه 2018

رحلت فقيه و فيلسوف بزرگ آيت الله "شيخ عبدالحسين رشتي" (1332ش)

رحلت فقيه و فيلسوف بزرگ آيت‏ الله "شيخ عبدالحسين رشتي" (1332ش)

آيت‏الله شيخ عبدالحسين بن عيسي رشتي در سال 1253ش (1292ق) در كربلا به دنيا آمد. وي در كودكي به همراه پدر به رشت رفت و مقدمات و سطوح را در اين شهر خواند. شيخ عبدالحسين رشتي در بيست سالگي راهي تهران گرديد و از محضر عالم بزرگ، شيخ محمد حسن آشتياني، در اصول و فقه بهره برد. وي همچنين حكمت و كلام را نزد شيخ علي نوري، سيدشهاب‏الدين تبريزي شيرازي و ميرزا ابوالحسن جلوه فرا گرفت. ايشان همزمان در مدرسه صدر تهران به تدريس ادبيات و سطوح ادبي نيز اشتغال داشت. آيت‏الله رشتي پس از اقامت ده ساله در تهران، رهسپار نجف اشرف گرديد و در حلقه درس فقيهان زمان همچون حضرات آيات: آخوند ملامحمد كاظم خراساني، شيخ الشريعه اصفهاني و سيد محمدكاظم يزدي، فقه، اصول، حديث، رجال، فلسفه و اخلاق را به نهايت رسانيد تا اينكه به دريافت اجازه اجتهاد از استادان خود مفتخر شد. وي از آن پس، حلقه درس خارج خود را تشكيل داد و بسياري از افاضل را از محضر خويش بهره‏مند ساخت. ايشان همچنين آثار گوناگوني به رشته تحرير درآورد كه شرح كفايةالاصول، الثّمرات، حاشيه الاسفار و حاشيه بر جواهر الكلام و مكاسب ازآن جمله‏اند. اين عالم ديني و فقيه و فيلسوف عالي مقام سرانجام در بيست و هفتم بهمن 1332ش برابر با دوازدهم جمادي‏الثاني 1373ق در هفتاد و نه سالگي بدرود حيات گفت و در وادي السلام نجف اشرف به خاك سپرده شد.

محاكمه و صدور حكم تعدادي از جنايتكاران رژيم پهلوي در دادگاه انقلاب اسلامي (1357ش)

در آغازين روزهاي پيروزي انقلاب اسلامي، دادگاه فوق العاده انقلابي تشكيل جلسه داد و گروهي از سردمداران رژيم پهلوي را به محاكمه كشاند. اينان از جنايتكاران نظام طاغوتي بودند كه در سركوبي مردم انقلابي ايران نقش بسزايي داشتند و دستشان به خون انسان‏هاي بي‏گناهِ بي‏شماري آلوده بود. در جريان محاكمه، اين تعداد به جرم شكنجه و كشتار مردم و خيانت به كشور و به عنوان مفسد في‏الارض شناخته شده و تيرباران شدند. برخي از اين افراد عبارت بودند از: ارتشبد نعمت‏الله نصيري، (رييس ساواك) سرلشكر رضا ناجي، (اولين فرماندار نظامي در جريان مبارزات مردم) سرلشكر منوچهر خسروداد، (فرمانده هوانيروز) و سپهبد مهدي رحيمي (فرماندار نظامي تهران و عامل كشتار مردم بي‏دفاع تهران پس از فرار شاه).

شهادت فقيه ارجمند "ملامحمد تقي بُرغاني" معروف به "شهيد ثالث" (1264ق)

ملامحمد تقي بن محمد معروف به شهيد ثالث در سال 1184 در برغان متولد شد و در قزوين، قم و اصفهان به تحصيل علوم اسلامي پرداخت. سپس درعتبات عاليات از محضر شيخ جعفر كاشف الغطاء، صاحب رياض و سيد مجاهد بهره گرفت. وي بيشتر اوقات خود را صرف ترويج احكام دين مي‏كرد. اثرهاي ارزنده‏اي چون كتاب "عيون الاصول" در اصول فقه، "مجالس المؤمنين" در مواعظ و "منهج الاجتهاد" درشرح شرايع الاسلام از تأليفات او مي‏باشند. شهيد ثالث در سال 1264 قمري كه اوايل ظهور فتنه‏ي بابيه و سال اول جلوس ناصرالدين شاه بود در اثر مجاهدت‏ها و مدافعات ديني عليه فتنه‏ي ظهور "بابيّت" به دستور برادرزاده‏اش قرةالعين در حالي كه به نماز شب مشغول بود، از سوي چندتن از افراد فرقه مذكور مضروب گشت و پس از دو روز به شهادت رسيد.

آغاز استفاده از "حق وتو" در سازمان ملل متحد(1946م)

يك سال پس از تأسيس سازمان ملل متحد، با مخالفت نماينده شوروي در سازمان ملل با يكي از پيشنهادهاي شوراي امنيت، براي اولين بار، در شانزدهم فوريه 1946م حق وتو، مورد استفاده قرار گرفت. اين حق تنها منحصر به پنج عضو دائمي اين شورا يعني امريكا، روسيه، انگلستان، فرانسه و چين است. طرح اصلي حق وتو در كنفرانس يالتا در سال 1945م توسط انگليس، امريكا و شوروي به تصويب رسيد و بعدها در منشور سازمان ملل متحد، گنجانده شد. از آن زمان تاكنون، اعتراض‏هاي متعددي از جانب كشورهاي جهان به حق وتو، انجام شده است، اين كشورها، حق وتو را كه به پنج عضو دائم شوراي امنيت اجازه مي‏دهد به خاطر منافع خود در مقابل تصميمات شوراي امنيت و يا سازمان ملل بايستند، مخالف اصول دموكراسي و برابري كشورها در سطح جهاني مي‏دانند.